

إشعاع الثقب الأسود :

تابش سیاهچاله :

العنوان كأنه يناقض ما قلناه سابقاً من أن الضوء لا يفلت من منطقة حدث الثقب الأسود، فكيف نقول الآن: إن الثقب الأسود له إشعاع؟!

این عنوان گویی با آنچه پیشتر بیان داشتیم مبنی بر اینکه نور از افق رویداد سیاهچاله نمی‌گریزد در تعارض می‌باشد. حال چگونه اکنون می‌گوییم سیاهچاله تابش دارد؟!

هذه نظرية لعالم الفيزياء النظرية ستيفن هوكنج وهي تجمع بين نظرية النسبية العامة ونظرية الكم جزئياً ومفادها: إن الثقوب السوداء ليست سوداء تماماً حيث إن هناك إشعاعاً يرصده المراقب من خارج الثقب الأسود على أنه يصدر عن الثقب الأسود وسببه التفاوتات الكمومية للفراغ التي بينها فيما تقدم، والتي يتنبأ بها ميكانيك الكم وفقاً لمبدأ اللايقين أو الريبة حيث لا يمكن أن يكون الفضاء خاوياً تماماً بحسب مبدأ الريبة؛ لأن معنى خلوه أن المجالات كمال الكهرومغناطيسية أو الجاذبية ضبطت قيمتها عند الصفر ومعدل تغير صفر، وهذا يناقض مبدأ اللايقين.

این نظریه توسط استیون هاوکنگ دانشمند فیزیک نظری ارائه شد و به طور جزئی جامع بین نظریه نسبیت عام و نظریه کوانتوم می‌باشد. مفاد این نظریه آن است که سیاهچاله‌ها به طور کامل سیاه نیستند، بلکه تابش‌هایی دارند که ناظر بیرون از سیاهچاله می‌تواند آنها را مشاهده کند و دریابد که از سیاهچاله صادر شده است. زیرا ناپایداری‌های کوانتومی که پیشتر به آن اشاره کردیم، در فضاها تهی وجود دارد و مکانیک کوانتوم طبق اصل عدم قطعیت چنین چیزی را بیان می‌کند؛ زیرا طبق این اصل عدم قطعیت فضا

نمی‌تواند خلاً مطلق باشد؛ چرا که معنای خلاً مطلق آن است که اندازه میدان‌هایی همچون میدان الکترومغناطیسی یا گرانشی، صفر باشد و در نتیجه میانگین تغییرات آنها نیز صفر شود و این با اصل عدم قطعیت ناسازگار است.

إذن، فهناك دائماً في الفراغ بحسب ميكانيك الكم أزواج جسيمات افتراضية تظهر ثم تلتقي وتفني بعضها بعضاً، أو جسيمات وجسيمات مضادة افتراضية تظهر ويفني بعضها بعضاً نتيجة الاصطدام مع بعضها، فإذا حدث أن كان ظهورها عند أفق حدث ثقب أسود أو نقطة تفرد وبدل اصطدامها مع بعضها وافناء بعضها بعضاً حدث أن سقط أحدها في الثقب الأسود نتيجة تأثير جاذبيته فإن الجسيم الآخر المقابل له يمكن أن يتحرر ويهرب بعيداً عن الثقب الأسود والمراقب من خارج الثقب الأسود سيراه وكأنه اشعاع صادر من الثقب الأسود، وهذا الاشعاع يسمى اشعاع الثقب الأسود ويسميه بعضهم اشعاع هوكنج على اسم مكتشفه، وهو يعتمد على كتلة الثقب الأسود أو نقطة التفرد في الكون الحالي وفق المعادلة التالية:

$$T = hc^3/8\pi KGM$$

حيث إن:

T : حرارة الثقب الأسود

h : ثابت بلانك

G : ثابت نيوتن للجاذبية

K : ثابت بولتزمان

M : كتلة الثقب الأسود

بنابراین طبق مکانیک کوانتوم، همواره در خلاً زوج ذره‌ای فرضی وجود دارد که پدیدار شده و سپس با یکدیگر برخورد کرده و یکدیگر را نابود می‌کنند؛ یا ذرات و ضدذرات فرضی، ظاهر گشته و به دلیل برخورد با هم،

یکدیگر را نابود می‌سازند. اگر ذرات و ضد ذرات در افق رویداد سیاهچاله یا در نقطهء تکینگی پدیدار شوند و به جای برخورد با هم و متلاشی ساختن یکدیگر، یکی از آنها به دلیل جاذبهء سیاهچاله در آن سقوط کند، ذرهء دیگری که در مقابل آن است، می‌تواند آزاد شود و از سیاهچاله به بیرون بگریزد. ناظری که در بیرون سیاهچاله قرار دارد، این ذره را در قالب تابشی که از سیاهچاله صادر شده می‌بیند. این تابش را تابش سیاهچاله می‌نامند. برخی نیز نام این تابش را براساس کاشف آن، به نام تابش هاوکینگ خوانده‌اند. تابش سیاهچاله بر اساس جرم سیاهچاله یا نقطهء تکینگی در کیهان فعلی و براساس معادلهء زیر به دست می‌آید:

$$T = \frac{hc^3}{8\pi kGM}$$

که در آن:

T : دمای تابش سیاهچاله

h : ثابت پلانک

G : ثابت جهانی گرانش نیوتن

k : ثابت بولتزمن

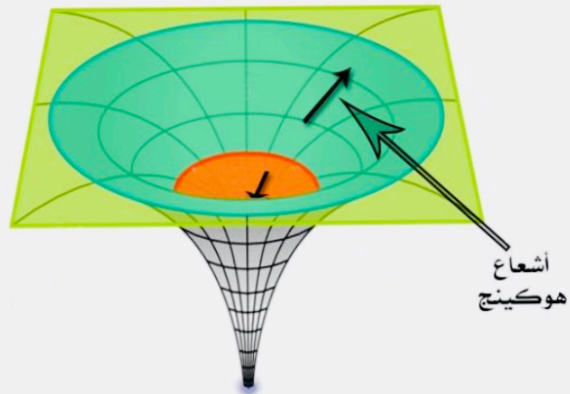
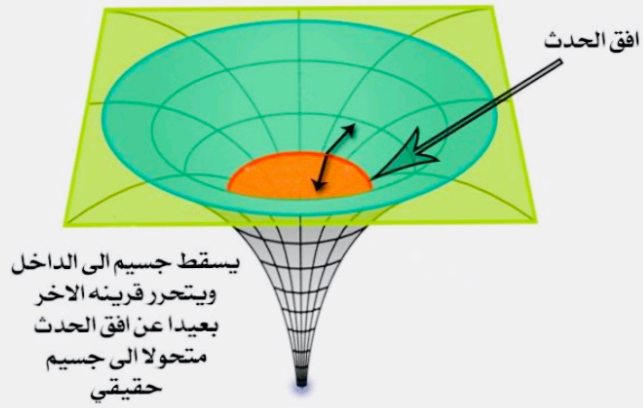
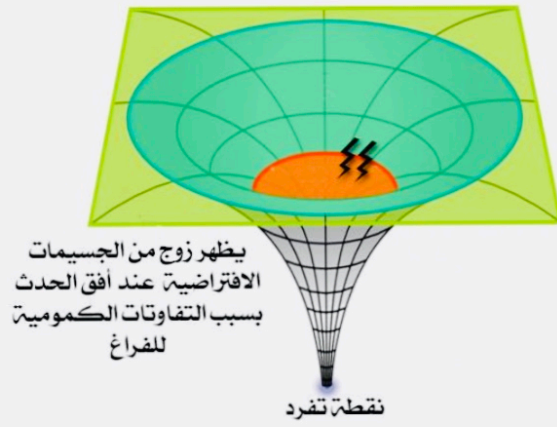
M : جرم سیاهچاله

c : سرعت نور

من المعادلة أعلاه نجد أنه كلما صغرت كتلة الثقب الأسود أو نقطة التفرد كانت درجة حرارة إشعاع الثقب الأسود أكبر، وليتم كشف هذا الإشعاع ورصده وتوثيقه بشكل قطعي في الكون يتطلب الأمر العثور على ثقب أسود صغير أي كتلته صغيرة ليكون اشعاعه قوياً وساخناً بما فيه الكفاية للبروز عن اشعاع الخلفية الكوني الذي يغمر الكون بحرارة تبلغ 2.7 كلفن، وعموماً هذه النظرية مبرهنة ببراهين غير البرهان التجريبي حتى الآن.

از معادلهء فوق درمی‌یابیم که هر چه جرم سیاهچاله یا نقطهء تکینگی کمتر باشد، دمای تابش سیاهچاله بیشتر خواهد بود. برای کشف این تابش و

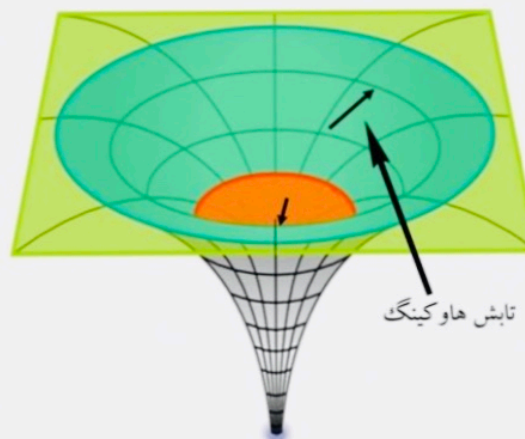
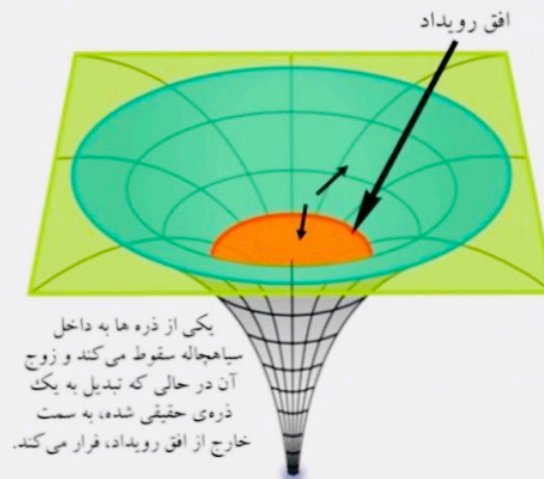
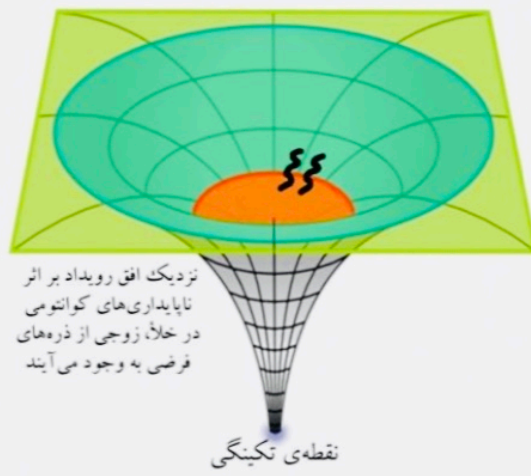
رصد و مستندسازی آن به شکل قطعی در هستی، باید سیاهچاله‌ای کوچک به دست آید. جرم این سیاهچاله باید اندک باشد تا از تابش قوی و پرحرارتی برخوردار باشد، به گونه‌ای که در برابر تابش پس‌زمینه کیهانی که هستی را با دمایی بالغ بر $2/7$ کلوین دربرگرفته، قابل تشخیص باشد. به طور کلی تا کنون برای این فرضیه، شواهد و دلایلی تجربی ارائه نشده است.

شكل 23: يوضح إشعاع هوكينج وكيف وأين يتكوّن

شكل 23: يوضح إشعاع هوكينج وكيف وأين يتكوّن

شکل ۲۳: تشریح تابش هاوکینگ، چگونگی و مکان پیدایش آن

شکل ۲۳: تشریح تابش هاوکینگ، چگونگی و مکان پیدایش آن

«إذا كان هناك ثقب أسود موجود، فإن جسيما من زوج الجسيمين قد يهوي داخل الثقب الأسود، تاركا الجسيم الآخر حرا ليهرب إلى اللانهاية سيبدو بالنسبة إلى الفرد البعيد عن الثقب الأسود، ان الجسيمات الهاربة هي إشعاع من الثقب الأسود. ويكون طيف الثقب الأسود هو بالضبط ما نتوقعه من جرم ساخن، له حرارة تتناسب مع المجال الجذبوي عند أفق او حد الثقب الأسود وبكلمات أخرى فإن حرارة الثقب الأسود تعتمد على كتلته»(1).

1. المصدر (هوكنج - الكون في قشرة جوز): ص112.

«اگر سیاهچاله‌ی وجود داشته باشد، ممکن است یکی از جفت ذرات به داخل آن سقوط کند، در حالی که دیگری به سمت جهان لایتناهی فرار کند. برای ناظری که بسیار دورتر از سیاهچاله قرار دارد، ذره فرار کرده مانند تابشی از طرف سیاهچاله دیده می‌شود. طیف یک سیاهچاله دقیقاً همان چیزی است که از یک جسم داغ انتظار داریم، متناسب با درجهء حرارتی که میدان گرانشی در افق رویداد سیاهچاله (یا به عبارت دیگر در مرز آن) دارا است. به عبارت دیگر، دمای سیاهچاله بستگی به اندازه آن دارد»(1).

1. مصدر : هاوکنج، جهان در پوست گردو، ص۱۱۲.
